

Contemporary Conundrums

1 שולחן ערוך אורח חיים סימן קכח

לו מומר לעבודת אלילים לא ישא את כפיו; וי"א שאם עשה תשובה, נושא כפיו (וכן עיקר); ואם נאנס, לדברי הכל נושא כפיו.
לח שתה רביעית יין בבת אחת, לא ישא את כפיו; שתאן בשני פעמים, או שנתן לתוכו מעט מים, מותר; ואם שתה יותר מרביעית, אע"פ שהוא מזוג ואפילו שתאו בכמה פעמים, לא ישא את כפיו עד שיסיר יינו מעליו.
לט לא היו בו מהדברים המונעים נשיאת כפים, אף על פי שאינו מדקדק במצות וכל העם מרננים אחריו, נושא את כפיו (שאין שאר עבירות מונעין נשיאת כפים).
מ כהן שנשא גרושה, לא ישא כפיו ואין נוהגין בו קדושה אפילו לקרות בתורה ראשון; ואפילו גירשה או מתה, פסול עד שידור הנאה על דעת רבים, מהנשים שהוא אסור בהם.
מא נטמא למת שאינו משבעה מתי מצוה, פסול מן הדוכן וכל מעלות הכהונה, עד שישוב ויקבל שלא יטמא עוד למתים.

2 משנה ברורה שם

כהן שנשא גרושה וכו' - וה"ה חללה זונה או חלוצה ומה שנתבאר בסמוך שאין שאר עבירות מונעים נ"כ היינו דוקא בעבירות שאין שאר הכהנים מזהרים יותר מישראל אבל במה שהכהנים מזהרים יותר מישראל שקדושת כהנים גרם לו והוא חיללו לפיכך פסול מדרבנן לכל דבר כהונה עד שידור ע"ד רבים וכו':
נטמא למת וכו' - והיינו דוקא במזיד:

3 שולחן ערוך אורח חיים סימן קלו

בשבת ויו"ט ויום הכפורים, קורים אחר הלוי ת"ח הממונין על הציבור, ואחריהם ת"ח הראויים למנותם פרנסים על הציבור (ששואלים אותו דבר הלכה בכל מקום ואומר), ואח"כ בני ת"ח שאבותיהם ממונים על הציבור, ואח"כ ראשי כנסיות וכל העם.

4 משנה ברורה סימן קלח ס"ק ה'

כתב בספר חסידים סימן תש"ע יזהר החזן שלא יקרא למי שהוא עור או פסח בפרשה עורת או שבור או למי שראשו נתק בפרשת נתקים ולא יקרא למי שחשוד על עריות בפרשת עריות וכן בכל דבר ודבר.

5 שו"ת שאילת יעבץ חלק א סימן עט

שאלה אדם שגנב ממון ונפש מישראל ונאף אשת רעהו ועבד עבודת אלילים והוציא שם רע על משפחה כשרה מה דינו, וחכם א' מתירו לבוא בקהל רב לצרפו לכל דבר שבקדוש' ולקרותו לס"ת לפי שהועד עליו שעשה וקיים התשוב' המסודרת לו מרב א' שבה מבואר שהטיל עליו לבקש מחילה בבית הכנסת מה' ומישראל, ושיגדל זקנו על זמן מה, וישב במקום שפל בבה"כ. לכן דעת החכם להכשירו ע"פ מ"ש בש"ע בא"ח סקכ"ח סעיף ל"ה ול"ז. והנה אחי הנגזל בא לכאן וצועק חמס כנגד אנשי הק"ק שלא יקראו אותו לתור' ולא יצרפוהו עמהם.... ושוב מצאתי לבכה"ג בא"ח סקל"ח שכתב מי שברור שבא על עריות ולא שב. ראוי לקרותו בפ' עריות כדי שיתבייש. הרי בפירוש דמילתא דפשיטא דקרינן לעבריינא לס"ת, ואדרבא היינו תקנתיה, כדאמינא בס"ד מסברא דנפשי.

6 שו"ת חכם צבי סימן לח

כי מבני עמנו העושים מעשים אשר לא יעשו בישראל ואין ראוי להזכירם פה מפני הכבוד הולכים שם להתפלל ועוליי לקרות בתורה ושאר מצוות הנהוגות בב"ה שהוא דבר שאין דעתם ודעת כל יר"ש סובלת והם צועקים לעשות הסכמה שכל מי שיש בו א' מהחטאים הגדולים ההמה בפרהסיא לא יבא בקהל ה' עד ישוב וניחם על הרעה.

7 שו"ת אגרות משה חלק או"ח ג סימן יב

בענין עליה לתורה ללא שומרי תורה. ובדבר עליות לתורה למי שאינו שומר שבת. הנה מעצם הדין תעיינו בספרי חלק שני מאו"ח סימן נ' שבארתי שם שברכת כופרים אינה ברכה כלל ואין לענות אמן אחריהם כיון דהזכרת השם אצלם הוא כדברים בעלמא ואינם מחזיקים אותו למלך העולם והוי זה כבלא שם ומלכות, אבל הוא דוקא בכופרים דאם אינו כופר שיש לו אמונה בהש"ת אך שהוא עבריין על איסורין אף על שבת החמורה בשביל פרנסתו ושאר תאוות הואי ברכתו ברכה ומחוייבין לענות אמן אחריה ומוציא ידי אחרים השומעים. ולכן למעשה לאלו הכופרין ממש אין לקרא לתורה לעולם אף שכפירתם בא מצד שכן חונכו מאבותיהם הרשעים והם כתינוק שנשבו דעכ"פ כיון שאינם מאמינים הרי שם הקב"ה הוא אצלם כדברים בעלמא והוא כבלא שם ומלכות שאינה ברכה, ואם הם מאמינים בה' ובתורתו אף שהם בעלי עבירה רשאים לקוראם לתורה, אבל יש למעט כפי האפשר באופן שלא יבוא לידי מחלוקת, וצריך לסדר אופן העליות באופן שלא יצטרכו לקרא אלו שאינם שומרי תורה כל

8 שו"ת דבר יהושע ח"ב ס' י"ט

לפענ"ד נראה להכריע דהיכא דיש לו יארצייט וחיובא איכא עליה להיות ברא מזכה אבא והיא בכלל מצות כיבוד אב אין למנוע מצוה זו ממנו ואין אומרין לאדם רשע הוסף רשע והמנע מן המצות ואע"ג דלענין נשיאת כפים יש חילוק בין עבריינים לשאר מצות בין מומר לעכו"ם התם דוקא משום דנשיאת כפים איתקש לשירות.... משא"כ עלייה לתורה....

9 שו"ת אגרות משה חלק או"ח ב סימן נא

בענין לכבד באיזה כבוד בביהכ"נ לאחד שהוא מעוברי עבירה והרבים צריכים לו לרפואה וכדומה.... וכן הוא לכבדו בפתיחת וסגירת הארון וכדומה שהוא רק ענין כבוד בעלמא ולא נראה מזה שום הסכם למעשיו הרעים, כי להכל ידוע על מה מכבדים לו שהוא בשביל שרבים צריכים לו ויש לו גם מעלות הרבה במעשיו שבין אדם לחברו שראוי לכבדו בשבילם אך שבדברים שבביהכ"נ הנהיגו שלא לכבד לבעלי עבירה כזו שנשואין לנכריות שהוא כפי הראוי וכשיכבדו לזה יהיה זה לחניפה על שצריכין לו, עכ"פ כיון שאין בזה שום שייכות להסכמה למעשיו וגם הוא ידוע שאין מסכימין למעשיו אך שמכבדין אותו בשביל שהוא רופא מפורסם ושצריכים לו אין זה בכלל החנופה שאמרינן בסוטה.... ולכן אף שגם מזה צריך להתרחק אף מחנופה כזו, שהוא כשמשבחו יותר ממה שהוא ראוי, כי לשבחו במה שהוא ראוי באמת ודאי ליכא איסור דרק בעכו"ם נאמר לאו דלא תחנם לא תתן להם חן בע"ז דף כ' אבל בישראל אף בעוברי עבירה ליכא איסור זה אבל לשבחו ביותר יש להתרחק, ואולי יש גם איסור בדבר לא רק מצד מדבר שקר תרחק אלא גם מצד חנופה, דמצד שקר כיון שהוא לכוונת שלום אין לאסור כהא דכתובות דף י"ז, וא"כ גם לכבדו בפתיחת וסגירת ארון שאין בזה ענין שקר נמי אולי יש איזה איסור מצד חנופה. אבל כיון שאין איסורו ברור ויותר נוטה שאין בזה איסור אלא מעלה טובה הוא להתרחק אף מחנופה כזו יש להקל אם רואה כתר"ה וראשי העיר אשר יש צורך גדול להקלה ולאנשי העיר שיכבדו אותו באיזה דבר בביהכ"נ כהא דפתיחת וסגירת הארון וכדומה. אבל לקריאה בתורה אין להתיר מטעם שכתבתי לעיל. ידידו מוקירו, משה פיינשטיין.

10 שו"ת אגרות משה חלק או"ח ג סימן כא

בענין לכבד כופרין בקריאה לתורה ובשאר כיבודי ביהכ"נ בשעת הצורך ד' אלול תשכ"ה. מע"כ ידידי הרה"ג מהר"ר יצחק ווערבין שליט"א.... הנה בדבר ראבייס של הרעפארמער וקאנסערוואטיוון שבאים לפעמים בשבת לביהכ"נ של יהודים כשרים אם רשאים לקרותם לתורה. הוא דבר פשוט שבקריאה לתורה הוא אסור בעצם דהא קה"ת צריך ברכה לפני ולאחריה וברכתם אינו כלום ואין לענות אמן אחריה. אבל אף לשאר כבודי קדושה דביהכ"נ כהגבה /כהגבהה/ וגלילה והוצאה והכנסה ופתיחת וסגירת הארון אף שאין בהן איסור בעצם שאין בהן ברכה, אבל אין לכבד לכופרים בעניני קדושה שכופרים בהם, ויש בזה איסור חניפה ממילא כיון שאין ראוי לכבדם בדברים כאלו כדכתבתי בסימן נ"א. ולכן אם אין צורך גדול אסור לכבדם גם בכבודים אלו, אבל אם הוא לצורך גדול שיש לחוש שיבא לידי מחלוקת בעיר ויש לחוש להפסד צדקה יש להתיר בשאר כבודים ולא לקראם לתורה מטעם שכתבתי.... ולקרא לתורה לאלו שאינם שומרי תורה ליכא איסור בעצם מכיון שמאמינים בהשי"ת ובתורתו ורק עוברין לתיאבון וצריך לענות אחר ברכתו אמן, אבל ודאי לא יפה עושים הקורין אותן לתורה מצד שאין לכבד עוברי עבירה וצריך למנוע מזה רק כשאיכא צורך בזה כגון יא"צ שיש לחוש למחלוקת וכדומה אבל לאלו הראבייס שהם כופרין ממש ומומרין להכעיס ומסיתים ומדיחים אין ברכתם כלום ואסור בעצם לקראם לתורה כדלעיל.

11 שו"ת זכרון יהודה ח"א ס' מה

אודות מה ששאל במי שדר עם נכרית ר"ל אם רשאי לקרות אותו לתורה, הנה פשיטא שראוי מצד מגדר מילתא שלא לקרות אותו.... אם רואין ב"ד שהוא צורך שעה למיגדר מילתא יכולים לענוש במה שירצה ומסתבר דהה"ד בדר עם נכרית בדר עם נכרית דרך אישות ר"ל....

12 שו"ת מנחת יצחק חלק ד סימן י

ובזה כתבתי מכבר לשואל אחד, אם מותר לקרוא לס"ת, מי שנשא נכרית, דפשיטא שאין לקרוא לס"ת, כדברי החכ"צ הנ"ל, דאף אם במחללי שבתות בזמן הזה, נודע מה שצדדו הפוסקים, ועי' בתשו' זקן אהרן (ח"א או"ח סי' י"ג), אבל כ"ז לא שייך בנושא נכרית, שאף קלים שבקלים נהרו בזה, וכמו כן במומר לערלות, ומסתבר כן ביתר שאת, דהרי בשאר עוברי עברות, אף בנושא נכרית ומחלל שבת, בשעת קריאת התורה, אינו עושה העבירה, דאינו עושה העבירה, רק בשעת נשואין, ובכל ביאה

Contemporary Conundrums

Synagogue honours for wrongdoers
Sources prepared by Rabbi Harvey Belovski